

tive og tiltalende Maade. Der er ved tidligere Lejligheder blevet stillet saadanne Laan til Kommunernes Raadighed, og jeg tror, man vil handle rigtigt ved ogsaa at gøre det ved denne Lejlighed. Jeg vilde gerne med det samme sige et Par Ord om Statens Forhold paa det samme Omraade. Vi havde, som jeg nævnte før, i Fjor en Forhandling her i Tinget den 18de Marts angaaende Spørgsmaalet om at sætte Statsarbejder i Gang. Folketinget vedtog den Gang en Dagsorden, hvori det opfordrede Regeringen til at iværksætte Arbejder i arbejdsløse Tider og til saa vidt muligt at lade disse udføre af danske Arbejdere. Det var Folketingets Ønske paa dette Tidspunkt, og jeg føler mig overbevist om, at den nuværende Regering, hvis fleste Medlemmer den Gang stode som Medlemmer af Folketingets Flertalsgruppe, vil lade sig det være magtpaaliggende, at bringe denne Udtalelse ud i Livet. Vi have jo — heldigvis kunne vi her sige — en hel Række af Statsarbejder, som vi kunne fremme. Det er vel ganske vist saa, at adskillige af disse, blandt andet de store Jernbaneanlæg, ikke saa let lade sig fremme om Vinteren, men desværre er jo Forholdet det, at Arbejdsløsheden ikke alene er fremherskende om Vinteren, men at man tør gaa ud fra, at der i det kommende Aar vil blive forholdsvis mindre Virksomhed inden for de private Erhverv, og at det derfor vil være af Betydning, at Staten fremmer sine Arbejder for at skaffe Beskæftigelse til de ledige Arbejdere og for at kunne gøre det under Forhold, hvor Entreprenørerne ikke kunne skyde sig ind under Mangel paa hjemlig Arbejdskraft som Paaskud for at antage fremmede Arbejdere, hvad der ofte sker ved Udførelsen af store Statsarbejder. Der er saaledes vedtaget store Jernbaneanlæg i Jylland, endvidere Ombygning af Korsør Jernbanestation, Anlæg af en Færgenhavn ved Gedser og Bygning af Færger. Jeg maa her beklage, at det ikke er lykkedes Regeringen at holde Udførelsen af begge Færgerne, som den danske Stat skulde anskaffe, her i Landet, men at den har ladet sig friste af et lavt Tilbud fra Udlandet til at lade den ene Færge bygge der. Det er meget beklageligt, thi det er dog et meget stort Spørgsmaal, om dette, nationaløkonomisk set, er en Gevinst for Samfundet, selv om der endev for Statskassen kan spares nogle Penge. For det første er der jo ikke Tvivl om, at hvis disse Arbejder udføres her hjemme, hvor vi jo ogsaa have store og gode Skibsværfter, vil Arbejdslønnen blive her, og der-

næst vil det jo i saa Tilfælde være lettere at føre en effektiv Kontrol med Arbejdernes Udførelse. Som sagt, det er et Spørgsmaal, om den Gevinst, man opnaar paa den ene Side, ikke gaar tabt paa andre Omraader, saa at man fra Statens Side, naar det viser sig, at Udlandet ønsker at konkurrere langt nede under den naturlige Grænse, burde sige til sig selv: Vi bør betale, naar Arbejdet kan udføres forsvareligt her hjemme, den Pris, Arbejdet er værd, og ikke lade os friste af et saadant ekstraordinært lavt Tilbud. Det er vel nok saaledes, at store Virksomheder til Tider kunne se deres Fordel ved at udføre et Stykke Arbejde med en meget ringe Avance og maaske endog med Tab blot for at skaffe sig dette Arbejde. Det gør man for at holde Virksomheden i Gang. Men jeg synes, at Staten har den Opgave, naar den har Valget mellem at gaa til et indenlandsk eller udenlandsk Firma, at vælge det indenlandske. Navnlig, naar som i det foreliggende Tilfælde mange udenlandske Tilbud ere betydeligt højere end de, der foreligge fra indenlandske Værfter, synes jeg, der havde været god Grund til at have ladet Arbejdet udføre her i Landet. Der er jo ogsaa andre store Arbejder, der staa for. Der har været nedsat en Kommission om Omordningen af de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, og den afgav Betænkning i Fjor Efteraar. Der kunde derfor have været nogen Grund til at vente, at der allerede nu forelaa Forslag fra Regeringens Side, og jeg vil haabe, at det heller ikke vil vare længe, før saadanne Forslag fremkomme, idet jeg synes, det er naturligt at fremme et saa stort Foretagende, som alle ere enige om maa fremmes, i en Periode, hvor man samtidig med at faa Arbejder udførte, der ere nødvendige, tillige naar at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Et andet stort Byggearbejde har staaet paa Dagsordenen i mange Aar, nemlig Flytningen og Udvidelsen af det kongelige Frederiks Hospital. Sidste Foraar kunde den daværende Regering skyde sig ind under, at det vilde være ret haabøst at sætte ekstraordinære Arbejder i Gang, fordi den savnede de dertil nødvendige Midler. Den havde ønsket at skaffe sig et Statslaan, men da den ikke vilde give Tinget Sikkerhed for, at den under alle Omstændigheder kun vilde benytte bevilgede Penge, fandt Tinget ikke Anledning til at vise Regeringen den Tillid at lade den optage Statslaanet. Nu ere Forholdene jo forandrede, den nu-